РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 27. 06. 2017 9^15

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
03	02 - 1838/17		

НАРОДНА СКУПШТИНА

Београд

На основу члана 127. став 2. Устава Републике Србије, подносим ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ВЛАДЕ, са предлогом да се у складу са чланом 119. и 167. Пословника Народне скупштине закаже посебна седница Народне скупштине на којој ће кандидат за председника Владе изложити свој програм, предложити састав Владе и на којој ће се одлучивати о предлогу за избор Владе.

У прилогу Вам достављам биографије кандидата за председника и чланове Владе.

КАНДИДАТ ЗА ПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ

Ана Брнабић

А. Брнабић

ПРЕДЛОГ

О Д Л У К А

О ИЗБОРУ ВЛАДЕ

I

За председника Владе бира се **Ана Брнабић**.

II

За чланове Владе бирају се:

1. **Ивица Дачић**, за првог потпредседника Владе и министра спољних послова,

2. **Др Небојша Стефановић**, за потпредседника Владе и министра унутрашњих послова,

3. **Др Расим Љајић**, за потпредседника Владе и министра трговине, туризма и телекомуникација,

4. **Проф др Зорана Михајловић**, за потпредседника Владе и министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре,

5. **Др Душан Вујовић**, за министра финансија,

6. **Горан Кнежевић**, за министра привреде,

7. **Бранислав Недимовић**, за министра пољопривреде, шумарства и водопривреде,

8. **Горан Триван**, за министра заштите животне средине,

9. **Александар Антић**, за министра рударства и енергетике,

10. **Нела Кубуровић**, за министра правде,

11. **Бранко Ружић**, за министра државне управе и локалне самоуправе,

12. **Александар Вулин**, за министра одбране,

13. **Јадранка Јоксимовић**, за министра за европске интеграције,

14. **Младен Шарчевић**, за министра просвете, науке и технолошког развоја,

15. **Др Златибор Лончар,** за министра здравља,

16. **Зоран Ђорђевић**, за министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања,

17. **Вања Удовичић,** за министра омладине и спорта,

18. **Владан Вукосављевић**, за министра културе и информисања,

19. **Проф. др Славица Ђукић-Дејановић**, за министра без портфеља,

20. **Милан Кркобабић**, за министра без портфеља и

21. **Др Ненад Поповић**, за министра без портфеља.

III

Ову одлуку објавити у "Службеном гласнику Републике Србије".

ПРИЛОГ

БИОГРАФИЈЕ

КАНДИДАТА ЗА ПРЕДСЕДНИКА И ЧЛАНОВЕ ВЛАДЕ

1.**Ана Брнабић**, **кандидат за председника Владе**

Рођена је 1975. године у Београду. Поседује мастер диплому (МБА) са Универзитета Хал из Велике Британије и преко десет година рада са међународним организацијама, страним инвеститорима, локалним самоуправама и јавним сектором у Србији.

У августу 2016. године је именована за министарку државне управе и локалне самоуправе у Влади Србије. Поред овога, председник је Савета за иновационо предузетништво и информационе технологије Владе Србије, као и Републичког савета за националне мањине и потпредседник Републичког савета за реформу јавне управе.

Као члан Владе Србије првенствено се посветила бржем системском увођењу електронске управе у Србији у циљу ефикаснијег рада државне управе и локалне самоуправе, директном подизању квалитета живота грађана Србије, грађењу модерније и транспарентније управе и борби против корупције. Два најзначајнија пројекта које је реализовала у овом сегменту током свог мандата су пројекат е-Беба („Бебо, добродошла на свет") и е-ЗУП (пуна имплементација Закона о општем управном поступку). Пројекат е-Беба обезбеђује да родитељи на једном месту и то у породилишту, бесплатно и без икаквих додатних докумената пријаве своју новорођенчад и на адресу пребивалишта добију Извод из матичне књиге рођених и картицу здавственог осигурања. Овај систем од 1. јануара 2017. године функционише у свим породилиштима у Србији. Пројекат е-ЗУП је први пут у Србији повезао базе података шест важних институција и он омогућава локалним самоуправама и грађанима Србије аутоматску размену података из службених евиденција и укида потребу за изводима, уверењима, потврдама и било каквом додатном документацијом која већ постоји у службеним евиденцијама. Систем се постепено уводи у локалним самоуправама у Србији и цела земља ће почети да га користи до краја 2017. године. Ово ће за грађане Србије значити годишњу уштеду од око 245 милиона динара у таксама, укидање потребе за штампање и размену 6,7 милиона докумената и укупну уштеду од преко 6 милиона сати чекања на шалтерима.

Као председник Савета за иновационо предузетништво и информационе технологије Владе Србије, са осталим члановима Владе је, у свакодневним консултацијама са ИТ идустријом из Србије, старт-ап и иновационим компанијама, развила Акциони план и кренула у његову брзу примену. Неки од резултата су увођење ИТ-а као обавезног

предмета у основне школе, подизање квоте за упис студената на техничке факултете широм Србије, јака подршка даљем развоју Научно-технолошког парка (НТП) у Београду, почетак изградње НТП у Новом Саду и изградња Студентског старт-ап центра у Нишу као прва фаза развоја НТП у Нишу. Такође је покренут програм преквалификација и први кандидати заинтересовани да се запосле као програмери јуниори у ИТ сектору завршавају са својим обукама у јулу 2017. године. Покренут је и широк дијалог између Владе, привреде и организација цивилног друштва о стратешким правцима дигитализације Србије.

У склопу борбе против сиве економије коју је Влада Србије покренула, као министар државне управе Ана Брнабић је била задужена за реализацију наградне игре „Узми рачун и победи" у којој је учествовало преко 40% грађана Србије и која је резултирала у значајно повећаној свести грађана Србије о значају борбе против сиве економије. Данас чак 94% грађана Србије даје пуну подршку Влади у борби против сиве економије, а мали обвезници фискализације код којих је сива економија најзаступљенија су од јануара до марта 2017. године повећали евидентирање промета преко каса за невероватних 33,84%.

Ана Брнабић је и члан групе „Нови лидери за Европу" у оквиру Светског економског форума. Овој групи припадају и Себастијан Курц, министар спољних послова Аустрије, премијери Естоније, Исланда и Малте, као и многе друге угледне личности.

Од Председника Србије, Александра Вучића, 15. јуна добија мандат да састави Владу Србије.

Пре именовања у Владу Србије, била је директорка компаније Континентал Винд Србија (Continental Wind Serbia - CWS) где је радила на реализацији инвестиције вредне 300 милиона евра у ветропарк у општини Ковин.

Учествовала је у оснивању и била први извршни директор, као и чланица Управног одбора непрофитне фондације Пексим, која стипендира талентоване студенте из Србије и Македоније да заврше своје мастер студије на Кембрицу уз услов да се након студија врате у своју домовину и помогну њен економски и друштвени развој.
Важну фазу у њеној пословној биографији представља ангажман у различитим америчким консултантским фирмама које су у Србији реализовале пројекте финансиране од стране Америчке агенције за међународни развој (USAID). Била је заменица директора Пројекта за развој конкурентности Србије, експерт на Програму реформе локалне самоуправе у Србији и виши координатор Програма за економски развој општина.

Активно је учествовала у оснивању Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕД) 2006. године. Уложила је велики напор у подизање капацитета НАЛЕД-а за заступање интереса пословног сектора, локалних самоуправа и цивилног друштва у Србији. Током тог ангажмана, учествовала је у увођењу концепта локалног

економског развоја у Србији и јачању потенцијала општина да унапређују пословни амбијент на локалу уз активну промоцију инвестиција. Постаје чланица, а потом и председница Управног одбора НАЛЕД-а, који добија статус највеће самосталне приватно-јавне организације која се залаже за унапређење привредног амбијента у Србији и која је у тесној сарадњи са Владом Републике Србије допринела јачању конкурентности Србије у међународним оквирима и на Дуинг Бизнис листи Светске банке.
Добитница је бројних признања за развојне пројекте на којима је радила, промоцију друштвено-одговорног пословања и толеранције.

2.Ивица Дачић, кандидат за првог потрпредседника Владе и министра спољних послова

Рођен је 1966. године у Призрену. Дипломирао је на Факултету политичких наука у Београду, са просечном оценом 10 (десет).

Био је члан Парламентарне делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе. Обављао је функцију председника Посланичке групе у Народној скупштини Републике Србије и Скупштини СРЈ. Савезни посланик у Већу грађана Савезне скупштине Савезне Републике Југославије од 1992. године. Народни посланик у Народној скупштини Републике Србије од 2004. године. Био је министар за информисање у такозваној прелазној Влади Републике Србије од октобра 2000. до јануара 2001. године. Председник је Социјалистичке партије Србије од децембра 2006. године. Био је председник Кошаркашког клуба „Партизан" из Београда и потпредседник Југословенског олимпијског комитета. Био је први потпредседник Владе-заменик председника Владе и министар унутрашњих послова од јула 2008. године до јула 2012. године. Обављао је функцију председника Владе и министра унутрашњих послова од јула 2012. до априла 2014. године. У име Републике Србије био је председавајући ОЕБС-а 2015. године. Од 27. априла 2014. године обављао је дужност првог потпредседника Владе Србије и министра спољних послова. Реизабран је на ову функцију 11. августа 2016. године. Добитник је признања „Најевропљанин" за 2009. годину. Говори руски и енглески језик. Ожењен, отац двоје деце.

3. Др Небојша Стефановић, кандидат за потпредседника Владе и министра унутрашњих послова

Небојша Стефановић је рођен 20. новембра 1976. године у Београду. Девету гимназију „Михајло Петровић Алас" завршио је у Београду, а дипломирао је на Факултету за пословне студије, Мегатренд универзитета. Звање магистра економских наука, Небојша Стефановић је стекао одбранивши тезу „Савремени принципи менаџмента у локалној самоуправи", 2011. године. Докторирао је јуна 2013. године, на тему „Нова улога стратегијског менаџмента у управљању локалном самоуправом".

Од 2004 до 2008. године био је запослен у предузећу за спољну и унутрашњу трговину „Interspeed" д.о.о. на позицији директора маркетинга. Од 2008. године, прелази на дужност финансијског директора у предузећу „Јабука" д.о.о. У периоду од 2004. до 2008. године био је одборник у Скупштини града Београда. На парламентарним изборима 2007. године изабран је за народног посланика, а обављао је и дужност председника Одбора за трговину и туризам Народне скупштине Републике Србије. На изборима 2012. године изабран је за посланика Народне скупштине Републике Србије и одборника Скупштине града Београда. Од јула 2012. године до априла 2014. године Небојша Стефановић обављао је функцију председника Народне скупштине Републике Србије и председника Одбора за права детета. Био је и шеф делегације НС РС у Интерпарламентарној унији.

За министра унутрашњих послова Републике Србије изабран је априла 2014. године, а од августа 2016. године уједно је и потпредседник Владе Републике Србије. На парламентарним изборима 2014. године, изабран је за посланика Народне скупштине Републике Србије.

Оснивач је Српске напредне странке, члан њеног Председништва и председник Градског одбора Београд. Др Небојша Стефановић говори енглески и руски језик. У браку је са Аном и има ћерку Нину.

4.Др Расим Љајић, кандидат за потпредседника Владе и министра трговине, туризма и телекомуникација

Рођен је 1964. године у Новом Пазару где је завршио основну и средњу школу, а Медицински факултет у Сарајеву. У периоду од 1989. до 2000. године радио је као новинар за бројне дневне и периодичне листове на простору бивше СФРЈ. Политиком се бави од 1990. године, када је изабран за генералног секретара СДА Санџака. Председник је Социјалдемократске партије Србије која је основана 2009. године. Након петооктобарских промена изабран је за министра за националне и етничке заједнице у Влади СРЈ.

После избијања кризе на југу Србије, у децембру 2000. године именован је за потпредседника Координационог тела за општине Прешево, Бујановац и Медвеђа. У августу 2001. године именован је за потпредседника Координационог центра за Косово и Метохију. Након потписивања Београдског споразума у марту 2003. године изабран је за министра за људска и мањинска права у Савету министара СЦГ. Од јула 2004. године председник је Националног савета за сарадњу са МКТЈ, а од јула 2006. координатор за спровођење Акционог плана за завршетак сарадње са тим судом.

Од септембра 2005. године до јула 2008. године био је председник Координационог тела за општине Прешево, Бујановац и Медвеђа. Био је министар рада и социјалне политике у Влади Републике Србије од 15. маја 2007. до јула 2008. године. Исту функцију обављао је и у Влади формираној у јулу 2008. године, као и након њене реконструкције у марту 2011. године до 2012. године. Био је потпредседник Владе и

министар спољне и унутрашње трговине и телекомуникација од 2012. до 2014. године. Од априла 2014. до августа 2016. године био је потпредседник Владе и министар трговине, туризма и телекомуникација, а исту функцију је обављао и у мандату Владе у периоду 2016-2017. година. Недељник „Време" прогласио га је за личност 2004. године, а Европски покрет у Србији доделио му је признање ,,Најевропљанин" за област политике у 2005. години. Добитник је и Повеље ,,Драгољуб Стошић" за грађанску храброст 2010. године, а Удружење менаџера Босне и Херцеговине и југоисточне Европе га је 2016. године прогласило за најминистра југоисточне и средње Европе. Служи се енглеским и руским језиком. Ожењен, отац двоје деце.

5.Проф. др Зорана Михајловић, кандидат за потпредседника Владе и министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре

Проф др. Зорана З. Михајловић рођена је 1970. године у Тузли. Дипломирала 1993. и докторирала 2001. године на Економском факултету у Београду у области енергетике и економије. Звање ванредног професора и проректора за науку на Универзитету Džon Nezbit стекла октобра 2011. године. Од 2016. године именована за редовног професора на овом универзитету.

Радила у Првој економској школи и ЕПС - Електроистоку. Од 2004. до 2006. године саветница потпредседника Владе Републике Србије за енергетику. Саветница за енергетику премијера Републике Српске Милорада Додика до 2010. године.

Ауторка је и коауторка четири књиге из области енергетике и одрживог развоја. Објавила више од две стотине радова о проблемима и могућностима српског енергетског сектора.

Председница је Савета СНС за енергетику и рударство од 2009. године, потпредседница странке од 2012, а од средине 2016. чланица председништва СНС.

Од 2012. до 2014. године гувернерка је Србије у ЕБРД.

Именована за министарку енергетике, развоја и заштите животне средине 2012. године, а од 2014. потпредседница је Владе и министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. У портфолију министарства на чијем је челу, вредност инфраструктурних пројеката је близу 10 милијарди евра. У истом мандату именована је за председницу Координациног тела Владе РС за родну равноправност, као и одговорно лице у име Владе за питања инклузије Рома.

Председава Заједничком групом Владе РС са задатком дефинисања конкретних мера за унапређење позиције Републике Србије на листи Светске банке о условима пословања (Doing Business) и Савета страних инветитора.

Председница је Координационог тела за подршку праћења реализације пројеката, улагања у реконструкцију и/или изградњу клиничких здравствених центара.

Два пута је бирана за "Реформатора године" у избору Националне алијансе за локални економски разој (НАЛЕД). Први пут награду је добила за 2014. годину за свеобухватне реформе у издвању грађевинских дозвола, а други пут додељена јој је награда "Реформатора 2016. године" за деценијске реформе у овој области.

Чланица је Савета Универзитета у Београду и Управног одбора Фонда за развој. Оснивач је НВО Женска влада, чланица је Европског покрета у Србији и организације East West Bridge.

Мајка једног сина. Говори енглески језик.

6.Др Душан Вујовић, кандидат за министра финансија

Рођен је 1951. године у Пожаревцу. Дипломирао је, магистрирао и докторирао на Економском факултету у Београду. Постдокторске студије завршио је на америчком универзитету "Беркли". Радио је као асистент на Институту за међународну политику и привреду у Београду и као асистент на Економском факултету у Београду, а потом и као доцент и ванредни професор на том факултету. Био је дугогодишњи сарадник Светске банке (СБ). Руководио је програмом стручног усавршавања кадрова из економских министарстава земаља у транзицији из источне и јужне Европе, бившег СССР-а, Кине и Вијетнама. Радио је као представник Србије и Црне Горе у Савету директора СБ, руководио је програмом СБ у Украјини и био водећи економиста те банке за Европу и централну Азију. Од 2011. године Вујовић је радио као консултант Светске банке и УСАИД у области иновација, буџетске реформе и реформе јавног сектора. Предаје на неколико факултета у свету. У Београду је професор на Факултету за економију, финансије и администрацију (ФЕФА). Директор је Института за стратегију и конкурентност тог факултета. Објавио је велики број радова у међународним часописима. Главни је уредник часописа "Финансије", који издаје Министарство финансија Владе Републике Србије.

Обављао је функцију министра привреде у Влади Републике Србије у периоду од 27. априла 2014. гдоине до 4. августа 2014. гдоине. Од 2014. године обављао је функцију министра финансија у Влади Репубилке Србије, а на тој функцији је био и од августа 2016. године.

Публиковао је више десетина радова у домаћим и иностраним часописима у области фискалне политике, економског разојва и раста, институционалних и структурних реформи, инвоација, транзиције итд. Коаутор је више књига и зборника радова публикованих код реномираних светских издавача (North Holland, E. Elgar, Oxford University Press, itd.). Водећи аутор великог броја студија и пројеката реструктурирања великих предузећа, реформе буџета и јавног сектора, итд.

7.Горан Кнежевић, кандидат за министра привреде

Рођен је 1957. године у Банатском Карловцу. За министра привреде изабран је 11. августа 2016. године, када је поставио пет приоритета у раду Министарства: унапређење привредног амбијента, завршетак приватизације, професионалнија и ефикаснија јавна предузећа, континуирана подршка малим и средњим предузећима и раст инвестиција. Био је министар пољопривреде, шумарства и водопривреде у Влади Републике Србије од јула 2012. до септембра 2013. године.

Обављао је посао саветника генералног директора НИС а.д. Нови Сад од октобра 2013. до краја јуна 2014. године, када је именован на функцију члана Одбора директора НИС а.д. Нови Сад. Био је председник Извршног одбора СО Зрењанин и посланик у Народној скупштини Републике Србије. Од 2004. до 2009. године био је на функцији председника Општине Зрењанин, након чега и први градоначелник Зрењанина. Као градоначелник Зрењанина био је добитник престижног признања „Градоначелник с визијом" као најбољи лидер једне локалне самоуправе у Србији, док је Зрењанин истовремено проглашен „Градом будућности". Активно се бавио спортом као кошаркаш зрењанинског „Комбината Серво Михаљ", новосадске „Војводине" и београдског „Партизана". Од 2005. до 2006. године обављао је функцију председника Кошаркашког савеза Србије и Црне Горе.

Од 1983. до 1990. године радио је у Комбинату „Серво Михаљ Зрењанин", а од 1990. до 2000. године обављао функцију генералног директора компаније „Серво Михаљ Турист". Ожењен, отац четворо деце.

8.Бранислав Недимовић, кандидат за министра пољопривреде, шумарства и водопривреде

Рођен је 1977. године у Сремској Митровици. Основну школу и гимназију завршио је у родном граду. Дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Новом Саду.
Изабран је за народног посланика у Народној скупштини Републике Србије 2004. године и ту дужност је обављао до 2008. године. Функцију градоначелника Сремске Митровице обављао је у два мандата, од 2008. до 2016. године.

Од августа 2016. године обавља дужност министра пољопривреде и заштите животне средине у Влади Републике Србије. Ожењен, отац двоје деце.

9.Горан Триван, кандидат за министра заштите животне средине

Рођен 1962. године у Кладову, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао на Шумарском факултету Универзитета у Београду. 1991. године изабран за министра за омладину и спорт у Влади Републике Србије, а након тога заснива радни однос у ЈП „Србијашуме", најпре радећи као директор Бироа за пројектовање,планирање и развој, а касније бива постављен на место Извршног директора компаније. У међувремену био председник и члан бројних управних одбора и савета институција у области заштите животне средине, привреде, културе

,просвете, здравства, науке. За свој рад, више пута је награђиван. Говори енглески језик.

Од септембра 2008. године се налази на месту секретара Секретаријата за заштиту животне средине Градске управе града Београда. Руководи Секретаријатом за заштиту животне средине Одлуком о Градској управи града Београда. У наведеном периоду донето је неколико значајних докумената у области заштите животне средине, међу којима су: Стратегија пошумљавања подручја Београда; Локални план управљања отпадом града Београда 2011-2020; Акциони план адаптације на климатске промене са проценом рањивости; Програм заштите животне средине; План квалитета ваздуха у агломерацији Београд, стављено је под заштиту око 20 природних добара на подручју Београда; организовано више успешних конференција и стручних скупова у сарадњи са домаћим и страним институцијама - EBRD, EIB, IFC, ресорним министарством Републике Србије.

10.Александар Антић, кандидат за министра рударства и енергетике

Рођен је 7. маја 1969. године у Београду, по занимању је дипломирани економиста. Од априла 2014. године обавља функцију министра рударства и енергетике у Влади Републике Србије.

У периоду од септембра 2013. до априла 2014. године био је министар саобраћаја у Влади Републике Србије. Има дугогодишње искуство у раду државне управе, у руковођењу великим инфраструктурним пројектима и јавним комуналним системима.

У периоду од 1992. до 2013. године био је одборник у Скупштини Општине Звездара у два мандата и три пута је биран за одборника у Скупштини града Београда. Од 2004. до 2008. године, обављао је функцију председника Одборничке групе СПС у Скупштини Града Београда. Функцију председника Скупштине града Београда обављао је у два мандата, од децембра 2008. до маја 2012. и од јуна 2012. до септембра 2013. године када је изабран за министра у Влади Републике Србије.
Вршио је функцију председника Скупштине привредног друштва „JAT техника" од новембра 2008. до септембра 2013. године и био члан Управног одбора JAT Airways-а од јула 2005. до новембра 2007. године. На парламентарним изборима 2012. године изабран је за народног посланика у Народној скупштини Републике Србије. Као народни посланик био је члан Одбора за одбрану и унутрашње послове, Одбора за европске интеграције и члан Парламентарне делегације у Парламентарној скупштини ОЕБС-а. Од септембра 2013. године, када је изабран за министра саобраћаја, обављао функцију председника Управног одбора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије. Одлуком Владе Републике Србије именован је за националног координатора Републике Србије у механизму сарадње НР Кине и Централне и Источне Европе (ЦИЕЗ). Фебруара 2015.године Закључком Владе Републике Србије именован је за председника српског дела српско-бугарске

међувладине комисије за економску сарадњу. Марта 2015. године Закључком Владе Републике Србије именован је за председника српског дела Мешовите комисије Републике Србије и Румуније за економску сарадњу. Члан је Управног одбора Фонда за развој Републике Србије. Потпредседник је Главног одбора СПС. Одликован је Орденом Светог Серафима Другог степена од стране Руског Патријарха Кирила. Има сина Андреја. Говори енглески језик.

11.Нела Кубуровић, кандидат за министра правде

Рођена 07. априла 1982. године, у Сарајеву, Босна и Херцеговина. Основну школу Милан Ракић, у Београду завршила 1996. године, као носилац Вукове дипломе, због постигнутих резултата на такмичењима из историје и хемије. Након завршене X београдске гимназије (општи смер), 2000. године уписала Правни факултет Универзитета у Београду. Дипломирала 2005. године, на правосудном смеру, са општим успехом 9,03. Од стране факултета похваљивана више пута за постигнути успех током студирања. Од 2003. до 2005. године похађала двогодишњу додипломску наставу у оквиру програма „Правна клиника". Била стипендиста Владе Републике Србије. По завршетку основних студија, уписала последипломске студије на Правном факултету Универзитета у Београду, на смеру за привредно право.

Правосудни испит положила у јулу 2008. године, а јавнобележнички испит у јуну 2014. године. Током студирања била на двомесечној пракси у Raiffeisen банци, Сектору за кадровске послове. Од фебруара 2006. била приправник волонтер у Првом општинском суду у Београду. Након положеног правосудног испита, засновала радни однос у Првом општинском суду у Београду, на радном месту судијског помоћника, где је радила до децембра 2008. године. Као судијски помоћник, била распоређена у Парничном одељењу где је радила нацрте судских одлука и обављала друге послове самостално и под надзором или упутством судије.
У периоду од децембра 2008. до августа 2009. године радила у Министарству правде Републике Србије, Сектор за правосуђе – Одељење за аналитичке и кадровске послове на радном месту саветник за послове Високог савета правосуђа, а од априла 2009. године на радном месту за пружање стручне помоћи Високом савету судства и Државном већу тужилаца. Учествовала у изради нацрта одлука о статусним питањима судија и носилаца јавнотужилачке функције и припреми материјала за седнице Савета и Већа.

Након оснивања Високог савета судства, у августу 2009. године, засновала радни однос у Административној канцеларији Високог савета судства, на радном месту саветник за правне послове у Сектору за нормативне послове. Од маја 2013. године распоређена на радно место начелник Одељења за статусна питања судија у Административној канцеларији Високог савета судства. У оквиру рада одељења учествовала у изради нацрта одлука у вези са статусним питањима судија у судовима опште и посебне надлежности; припремању образложених предлога за Народну скупштину за избор судија приликом првог избора на судијску функцију и избор и разрешење председника судова у судовима опште и посебне надлежности;

пратила друге послове у вези са вредновањем рада судија и председника судова; применом програма обуке за судије, анализирања потребног броја судија и судија поротника. Током 2012, 2013. и 2014. године оцењена оценама „нарочито се истиче".

Била ангажована у раду радних група које је образовао Високи савет судства, ради израде Етичког кодекса судија и Нацрта правилника за вредновање рада судија, а од децембра 2012. године учествовала и у раду Комисије за одлучивање о приговору судијских помоћника на решење председника суда о оцењивању. Учествовала у радионицама о билатералном скринингу за чланове Преговарачког групе за поглавље 23, као и студијским посетама Високом савету судства Краљевине Шпаније, Дисциплинским органима за судије у Француској, Високом судском и тужилачком вијећу Босне и Херцеговине.

Почев од 01. јула 2014. године, постављена за помоћника министра правде Сектор за правосуђе и међународну правноу помоћ, а од 01. августа 2014. године постављена за помоћника министра Сектора за правосуђе, а ту функцију обављала до августа 2016. године. У надлежности Сектора вршио се надзора над обављањем послова правосудне управе у судовима и у јавним тужилаштвима; надзор над применом Судског пословника и Правилника о управи у јавним тужилаштвима; кадровски, аналитички и статистички послови који се односе на организацију и рад правосудних органа; поступак именовања, надзора и праћења рада представника правосудних професија (судски вештаци, судски тумачи и преводиоци, извршитељи, јавни бележници, посредници-медијатори); послови стручног усавршавања представника правосудних професија; послови надзора Јавнобележничке коморе и Коморе извршитеља, послове подршке организовања правосудног испита, испита за јавне бележнике, извршитељског испита итд.

У августу 2014. године именована за члана Европске комисије за ефикасност правосуђа (CEPEJ), као представник Републике Србије. Учествовала у раду седница СЕПЕЖ-а, а у оквиру програма сарадње са Европском комисијом за ефикасност правосуђа у марту 2016. године организована је прва посета CEPEJ експерата у Србији у вези са правосудном статистиком ("CEPEJ Peer Review Cooperation on Judicial Statistics").

Од јула 2014. године учествала у раду радних група Министарства правде за израду нацрта закона и подзаконских аката: Закона о извршењу и обезбеђењу, Закона о бесплатној правној помоћи, Закона о Правосудној академији, Закона о јавном бележништву, Закона о судијама, Закона о јавном тужилаштву, Правилника о критеријумима и мерилима за вредновање рада судијских помоћника; припреми Програма обуке за јавне бележнике и извршитеље, као и изради Професионалних стандарда понашања извршитеља. Од 2014. до 2016. године била члан Управног одбора на спровођењу пројкта ИПА 2012 Владавина права и извршење потраживања, као и члан Секторског савета за информационо-комуникационе

технологије. Током 2016. године била члан Управног одбора пројекта ИПА 2012 „Унапређење ефикасности правосуђа у Републици Србији". Током децембра 2014. и јануара 2015. године учествовала у раду стручног тима који су образовали Адвокатска комора Србије и Министарство правде како би се заједничким радом пронашла решења за превазилажење спорних питања, а тичу се Закона о јавном бележништву и пратећег сета закона и престанка обуставе рада адвоката. Због учествовања у изради Нацрта Закона о извршењу и обезбеђењу, који је Народна скупштина РС усвојила у децембру 2015. године, у јануару 2016. године добила признање Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕДА) за допринос реформама и спровођењу закона у Србији у 2015. години.

Током 2015. и 2016. године била члан Комисије за спровођење извршитељског испита и председник Комисије за спровођење поступка именовања извршитеља, а од марта до августа 2016. године била члан Комисије за спровођење јавнобележничког испита и председник Комисије Миистасрства правде за утврђивање дисциплинске одговорности јавних бележника. У августу 2016. године изабрана за министра правде у Влади Републике Србије. Избором за министра правде, постала и члан Високог савета судства и члан Државног већа тужилаца.

12.Бранко Ружић, кандидат за министра државне управе и локалне самоуправе
Рођен је 14.12.1975. године у Земуну. Дипломирао је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, смер за међународне односе, где је од 1996. до 1999. године обављао функцију студента продекана. Од јануара 2001. до децембра 2003. године народни посланик у Народној скупштини Републике Србије.

Од 2004. до 2006. године посланик у Скупштини Државне заједнице Србија и Црна Гора. У том сазиву је и члан Одбора за европске интеграције Скупштине Државне заједнице Србија и Црна Гора као и члан Парламентарне скупштине Савета Европе у Стразбуру. У сазиву Народне скупштине Републике Србије од 2008. до 2012. године народни посланик и председник посланичке групе СПС-ЈС, као и члан сталне делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе, где је био члан Политичког комитета и члан Комитета за људска права. На мајским изборима 2012. године поново је изабран за народног посланика Народне скупштине Републике Србије и од тада обавља функцију председника посланичке групе СПС-а. У периоду од априла 2000. до децембра 2002. године био је председник омладине Социјалистичке партије Србије. Од марта 2001. до децембра 2002. године обављао је функцију портпарола СПС.

Од 2001. године потпредседник је Главног одбора Социјалистичке партије Србије, а 18. јануара 2003. године на VI конгресу СПС-а реизабран је на ту функцију. За председника Извршног одбора Главног одбора Социјалистичке партије Србије изабран је на VII Конгресу СПС-а 3. децембра 2006. године. На исту функцију реизабран на VIII конгресу СПС-а 2010. године. На IX конгресу СПС-а 2014. године изабран на функцију потпредседника ГО Социјалистичке партије Србије. Био је

вишегодишњи члан Одбора за спољне послове, Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања и Одбора за европске интеграције.

У Влади Србије, 2013. године обављао је функцију министра без портфеља задуженог за европске интеграције у периоду када је усвојен преговарачки оквир, и када су званично отворени преговори Републике Србије и Европске уније. Од 2009-2014. године обављао је функцију потпредседника ФК „Партизан". Говори енглески језик. У браку је са Аном и има сина Милутина и ћерку Елену.

13.Александар Вулин, кандидат за министра одбране

Рођен је 1972. године у Новом Саду. Завршио је Правни факултет у Крагујевцу. Ожењен је Наташом и отац је два сина, Сергеја и Олега.

Био је помоћник директора маркетинга у фирми „Супер прес" од 2000. до 2002. године. Након тога, од 2003. до 2007. године био је директор маркетинга у фирми „Color press", а заменик генералног директора „Color media international" од 2007. до 2012. Био је одговорни уредник недељника „Печат" и колумниста у више дневних и недељних листова. Аутор је четири књиге, од којих су две преведене на руски језик.
Биран је два пута за народног посланика у Народној скупштини Републике Србије, за одборника у Скупштини града Београда и одборника у општини Раковица. За директора Канцеларије за Косово и Метохију изабран је у августу 2012. године. Ту функцију је обављао до септембра 2013. године, када је именован за министра без портфеља задуженог за Косово и Метохију. На тој функцији је остао до априла 2014. године. У априлу 2014. именован је за министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања. У јуну 2015. године именован је за председника Радне групе за решавање проблема мешовитих миграционих токова, коју је формирала Влада Републике Србије. У августу 2016. године добио је нови мандат на челу Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања. У мају 2017. године именован за председника српског дела Мешовитог комитета са Републиком Грчком. Успешно је, као полазник 6. класе, завршио Високу школу безбедности и одбране, највиши ниво усавршавања у систему нашег војног школства.

Александар Вулин је добитник више значајних признања: „Видовданске повеље", за изузетан допринос и афирмацију Универзитета у Приштини (са седиштем у Косовској Митровици), Златне плакете Министарства одбране, за изузетно ангажовање и допринос сарадњи два министарства, као и статуе „Златни грифон", највишег признање Противтерористичке јединице, које се додељује високим државним званичницима за подршку тој јединици. Патријарх српски Иринеј одликовао је Канцеларију за Косово и Метохију Владе Републике Србије и Александра Вулина, који је био на њеном челу, Орденом Светог Саве првог реда. Проглашен је за почасног грађанина Витине, Лепосавића, Зубиног Потока и Косовске Митровице.

14.Јадранка Јоксимовић, кандидат за министра европских интеграција

Рођена је у Београду 1978. године, где је завршила основну школу и гимназију. Дипломирала је на Факултету политичких наука у Београду 2002/03. на смеру Међународни односи, и завршила мастер студије на Факултету за економију и политичке науке на Универзитету *„АЛФА“* у Београду 2010/11. године.

Била је добитник стипендије Амбасаде Краљевине Норвешке за *„Генерацију која обећава“* 2001. године, а 2000/01. године и стипендије Фонда за таленте Владе Србије *"За најталентованије студенте у Србији"*. Каријеру је започела као демонстратор на Факултету политичких наука на предметима *"Дипломатија и дипломатска историја"* и *"Економија транзиције"*. У Српској радикалној странци је од 2006. до 2007. године радила као сарадник Александра Вучића за међународне односе. Један је од потписника - оснивача Српске напредне странке 2008. године. Од 2007. до средине 2009. године радила је у Народној скупштини Републике Србије као стручни сарадник посланичке групе *„Напред Србијо“*. Од 2009. до 2012. године била је уредник општинског гласила „Земунске новине“. Била је учесник EUVP (*European Visitors Programme*) – програма за упознавање са институцијама Европске уније, Брисел/Стразбур 2009. године. У мају 2012. године изабрана је за народног посланика у Народној скупштини Републике Србије са листе Српске напредне странке. У Скупштини Србије обављала је дужност председника Одбора за контролу служби безбедности. Током њеног председавања значајно су унапређени контролни механизми рада овог Одбора над службама безбедности.

Била је и члан Одбора за европске интеграције, члан Заједничког одбора за стабилизацију и придруживање, члан Сталне делегације при парламентарној скупштини Савета Европе, шеф делегације Централноевропске иницијативе, као и председник Групе пријатељства са Турском. На функцију министра без портфеља задуженог за европске интеграције у Влади Р. Србије први пут је изабрана 27. априла 2014. године. Након ванредних парламентарних избора, 11. августа 2016. године, поново је изабрана за министра без портфеља задуженог за европске интеграције. Министарка задужена за европске интеграције Јадранка Јоксимовић добитник је награде *„Најевропљанин“* за 2015. годину, коју за област политике и још пет категорија додељује организација Прва европска кућа. У мају 2015. године, у Скупштини града Београда додељена јој је награда *„Дуга“* коју за допринос борби против хомофобије и трансфобије додељује Геј стрејт алијанса.

Члан је Главног одбора и Председништва Српске напредне странке. Одлуком председника странке именована је за интернационалног секретара Српске напредне странке. Говори енглески језик, служи се немачким језиком.

15.Младен Шарчевић, кандидат за министра просвете, науке и технолошког развоја

Рођен 22.01.1957. године у Београду. По завршетку XII београдске гимназије, дипломирао на Природно-математичком факултету Универзитета у Београду – одсек географија. Током школовања постиже врхунске резултате и стиче право на убрзане студије. Дипломирао са 22 године. Као стипендиста, последипломске студије, смер – заштита животне средине завршио у Центру за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду.

Свеукупно професионално ангажовање министра Шарчевића везано је за област образовања. Основно опредељење је рад на развоју квалитета и ефикасности образовно-васпитног процеса. Радио је као васпитач у Дому ученика Средње железничке школе у Београду и као професор географије у неколико београдских школа. Као професор је постизао запажене успехе за које је добио више признања од бројих тадашњих друштвених организација попут Већа технике и науке. На почетку каријере, са 33 године, постаје директор ОШ „Никола Тесла" у Београду и руководи стручним активима директора школа. За потребе државе учествовао је у оснивању ОШ „Бранко Радичевић" и XV београдске гимназије. Иницијатор је отварања више приватних школа како у Србији тако и у региону (прва приватна Гимназија и уопште прва приватна установа у Црној Гори). Године 2003. организовао је и као директор покренуо рад Опште гимназије „Руђер Бошковић" у Београду. Две године касније, 2005., основао је истоимену основну школу, која је прва приватна основна школа у земљи, чиме је формиран јединствен систем доуниверзитетског образовања. Као директор Гимназије, а затим као генерални менаџер Образовног система „Руђер Бошковић" ангажовао се на увођењу и успостављању високих стандарда у основном и средњем образовању. Оснивач је (са групом истомишљеника) Републичког и Регионалног центра за таленте. Био је саветник Немачке школе у Београду, српске мањинске школе у Будимпешти и Јужној Африци (са Зимбабвеом). Пратећи савремене тенденције у образовању у свету, успоставио је сарадњу са институцијама чија је мисија развијање високо квалитетног међународног образовања, а које су лидери у тој области: IBO (International Baccalaureate Organization) и Cambridge International Examinations. Подржавањем и остваривањем IB програма (Primary Years Programme, Middle Years Programme, IB Diploma Programme) као и Cambridge Primary, Secondary 1 и IGCSE), министар Шарчевић је увео најугледније међународне образовне програме у образовни систем Србије. Организовао је и подржао пројекте који повезују школе и ученике у оквиру Републике Србије, региона и Европе. У августу 2016. године постао је министар просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Од тада, све функције господина Шарчевића у Образовном систему „Руђер Бошковић" су замрзнуте. Ожењен, отац двоје одрасле деце.

16.Др Златибор Лончар, кандидат за министра здравља

Рођен је 03.08.1971. године у Београду. Завршио је Медицински факултет Универзитета у Београду, школске 1996/97. године, са просечном оценом 8,50.

Током студирања био је укључен у више научно-истраживачких радова које је презентовао на конгресима студената медицине и стоматологије у земљама бивше Југославије. Приправнички стаж, као волонтер, обавио је у Клиничком центру Србије, током 1997/98. године и положио стручни испит са одличном оценом. Специјализацију из опште хирургије започео је 1998. године на Медицинском факултету Универзитета у Београду, а специјалистички испит је положио 2003. године са одличном оценом. Докторске студије из области медицинске епидемиологије уписао је 2008. године на Медицинском факултету Универзитета у Београду, а докторат одбранио 2015. године. На дужност министра здравља у Влади Републике Србије први пут је изабран 2014. године, а други пут 2016. године.

Као министар здравља, иницирао је оснивање Буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Републици Србији, који данас успешно ради. Набављен је Гама нож, „Златни стандард" у неурохирургији, на којем је у првих годину дана обављено око 800 интрвенција, што је апсолутни рекорд за све сличне апарате у свету. Према извештају Европског здравственог потрошачког индекса за 2016. годину, Србија је значајно напредовала на ранг-листи здравствених система европских земаља, добивши "титулу државе са највећим напретком".

Током каријере учествовао је у изради више научних радова, као аутор и коаутор. Специјалистички курс из хепатобилијарне хирургије завршио је 2001. године у Лондону у болници Hammersmith, где се усавршавао и током 2006. године. На Универзитету King's college у Лондону завршио је специјалистички курс из трансплантационе хирургије 2011. године, а током 2012/2013. године усавшравао се у области трансплантационе хирургије јетре у КБЦ Меркур у Загребу.

У звање клиничког асистента за предмету хирургије, на Медицинском факултету Универзитета у Београду, изабран је 2012. године. Запослен је на Клиници за Ургентну хирургију, Ургентног центра, Клиничког центра Србије, а од 2010. године обављао је функцију начелника Интезивне неге, на одељењу Хирургије I. Функцију директора Ургентног центра, Клиничког центра Србије и помоћника директора Клиничког центра Србије за медицинска питања, вршио је од августа 2012. године. На место начелника Одељења за трансплантацију постављен је 2013. године. Током обављања функције директора Ургентног центра, Клиничког центра Србије, формирао је Одељење за трансплантацију јетре и предводио је тим који је урадио прву трансплантацију јетре у Ургентном центру. Основао је мултидисцплинарни онколошки конзилујум, формирао Одељење за добровољно давање крви, као и Траума центар Ургентног центра на Копаонику. Својим личним залагањем допринео је набавци неопходне медицинске опреме у Ургентном центру. Говори енглески језик. Ожењен је, отац једног детета.

17.Зоран Ђорђевић, кандидат за министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања

Рођен је у Београду 11. фебруара 1970. године. Завршио је Школу националне одбране – Високе студије безбедности и одбране. У фази је завршетка докторских студија из области економских наука, са усмерењем на финансијску контролу, управљање, извештавање и ревизију.

Мастер је економских наука – област: Међународно банкарство и финансије, заједнички програм на енглеском језику Универзитета Пантеион, Атина Грчка - Факултета за друштвене и политичке науке и Факултета за међународну економију, Београд. Професионално искуство стицао је на руководећим позицијама у области финансијског и извршног менаџмента у реномираним домаћим и међународним компанијама. Уско је усмерен на међународне финансије и банкарство, финансијску контролу и управљање, финансијско извештавање и ревизију. Од 2012. до избора за министра одбране 2016. године био је државни секретар у Министарству одбране, а од августа 2016. године Министар одбране.

Председник је Политичког савета за родну равноправност Владе Републике Србије (Резолуција УН 1325) и Национални директор за наоружање. Објавио је више радова у водећим домаћим и страним научним и стручним часописима из економије и финансија и више (чланака) радова у „Војном делу" и часопису „Рачуноводство". Стекао је више угледних професионалних сертификата. Члан је удружења Менса Србија. Говори енглески и руски језик. Одслужио је војни рок (1988/1989). Ожењен је, отац је ћерке и сина.

18.Вања Удовичић, кандидат за министра омладине и спорта

Рођен је 1982. године у Београду. Завршио је Факултет организационих наука, дипломирани је инжењер организационих наука. Капитен је ватерполо репрезентације Србије од 2009. до септембра 2013. када ступа на функцију министра омладине и спорта у Влади Републике Србије. Више пута је проглашаван за једаног од најбољих ватерполиста света, а за репрезентацију одиграо је 284 утакмице и постигао 330 голова.

Са репрезентацијом освојио је: на светским првенствима две златне (2005. и 2009. године), једну сребрну (2011. године) и једну бронзану медаљу (2003. године); на европским првенствима три златне (2003., 2006. и 2012. године), једну сребрну (2008. године) и једну бронзану медаљу (2010. године); на светским куповима једну златну (2010. године) и једну бронзану медаљу (2002. године); у Светској лиги седам златних (2005., 2006., 2007. 2008., 2010., 2011 и 2013. године), једну сребрну (2004. године) и једну бронзану медаљу (2009. године); на Медитеранским играма једну златну медаљу (2009. године). На Олимпијским играма са репрезентацијом освојио једну сребрну (2004. године) и две бронзане медаље (2008. и 2012. године).

Играо је у клубовима Партизан, Јадран, Посилипо, Про Реко, Младост, Раднички. Говори енглески и италијански језик. Обавља функцију министра омладине и спорта у Влади Републике Србије од септембра 2013. године.

19.Владан Вукосављевић, кандидат за министра културе и информисања

Рођен у Београду 1962. године. Основну школу, XI гимназију и Правни факултет завршио у Београду. По завршетку студија радио је 3 године у спољно-трговинском предузећу „Универзал". Од 1993. до 2000. године власник је предузећа за пружање правних услуга и консалтинг.

Од 2001. до 2013. године власник је предузећа за односе са јавношћу „Logos public Relations". Од 2013. до 2016. године обављао је функцију градског секретара за културу у Београду. Од 2016. године обавља функцију министра културе и информисања у Влади Републике Србије. Члан је Крунског савета породице Карађорђевић. Говори енглески и француски језик.

20.Проф. Др Славица Ђукић-Дејановић, кандидат за министра без портфеља

Рођена је 1951. године у Рачи. Основну школу и гимназију завршила је у Крагујевцу, а Медицински факултет, магистарске и докторске студије и специјализацију неуропсихијатрије на Медицинском факултету у Београду. Успешну професионалну каријеру изградила је као лекар специјалиста, неуропсхијатар и редовни професор Универзитета. Била је шеф Катедре за психијатрију, као и продекан за међународну сарадњу Медицинског факултета у Крагујевцу. Обављала је функцију проректора на Универзитету у Крагујевцу. Седам година била је на челу Клиничко-болничког центра у Крагујевцу.

Оснивач је Дневне психијатријске болнице, а била је и председница Удружења психијатара Србије. Од 2014. до 2016. године била је директорка Клинике за психијатријске болести „Лаза Лазаревић" у Београду. Проф. др Ђукић Дејановић аутор је или коаутор седам књига и више од 200 научних радова, од којих је, у последњих пет година, тридесет објављено у најзначајнијим научним часописима који се налазе на СЦИ листи. Веома значајне резултате на пољу научно-истраживачког рада у области психијатрије проф. др Ђукић Дејановић остварила је кроз бројне домаће и међународне пројекте којима је руководила, као и кроз ангажовање на престижним медицинским институцијама широм Европе. Ужива велики углед у међународним асоцијацијама из области психијатрије. Паралелно с професионалном, проф. Др Славица Ђукић Дејановић има и богату политичку каријеру. Бирана је за народну посланицу у Народној скупштини Републике Србије у шест сазива, а у периоду од 2000 – 2006. године била је и посланица у Скупштини Савезне Републике Југославије и Скупштини државне заједнице Србија и Црна гора.

Од 2008. до 2012. обављала је функцију председнице Народне скупштине Републике Србије. Била је вршилац дужност председника Републике Србије од почетка априла до краја маја 2012. године. Као председница Парламента обављала је дужност шефа

парламентарне делегације у Интерпарламентарној унији, којом је и председавала у једном периоду. У три мандата вршила је функцију министра. У прелазној Влади Републике Србије била је министар за бригу о породици (2000). Од 2012. до 2014. године била је министар здравља у Влади Републике Србије. Од 2016. године обавља дужност министра без портфеља задуженог за демографију и популациону политику.

Чланица је Социјалистичке партије Србије од њеног оснивања 1990. године. Удата је, има сина Душана и двоје унучади, Филипа и Нину.

21.Милан Кркобабић, кандидат за министра без портфеља

Рођен је 1952. године у Качареву. Дипломирао је на Економском факултету у Београду. Радно и стручно искуство стекао је радећи на банкарским и финансијским пословима - од банкарског приправника до директора финансијске организације са потребном сагласношћу Народне банке Србије. У периоду од 2008. до 2012. године обављао је функцију заменика градоначелника Београда. У септембру 2012. године именован је на функцију генералног директора ЈП "Поште Србије", коју је обављао до августа 2016. године.

У периоду од 2016 до 2017 године, у Влади премијера Александра Вучића, обављао је функцију министра без портфеља задуженог за регионални развој и координацију рада јавних предузећа. Посебна област његовог интересовања и рада јесте привредна област занатства, малих и средњих предузећа. Учествовао је у осмишљавању, изради и реализацији великог броја пројеката везаних за наведени привредни сегмент. Иницијатор је и креатор првог целовитог концепта социјалног предузетништва у нашој земљи (укључујући и нацрт закона), којим се поред јавног и реалног сектора привређивања, отвара и трећи сектор - сектор социјалног предузетништва. У оквиру регионалног развоја покренуо је један од најзначајнијих пројеката за оживљавање села у Србији , отварање нових задруга и ревитализацију постојећих. Развој свих видова задругарства је један од приоритета којима се посветио у претходном периоду. Један је од оснивача и председник Партије уједињених пензионера Србије. Био је народни посланик и председник посланичке групе ПУПС у Скупштини Србије. Ожењен, отац двоје деце.

22.Др Ненад Поповић, кандидат за министра без портфеља

Рођен у Тузли 1966. године. Оснивач и председник Српске народне партије. ивши потпредседник Демократске странке Србије, потпредседник Народне скупштине Републике Србије, и председник посланичке групе пријатељства са Руском Федерацијом. Дипломирао на Машинском факултету у Београду. Магистрирао и докторирао на Економском факултету у Москви.

Од 2003. до 2007. године предавач на Катедри економије страних земаља и спољноекономских веза на Економском факултету московског државног

универзитета „Ломоносов“. Од 2001. до 2005. године професор Катедре за економију и планирање рударске производње Московског државног рударског универзитета. Објавио осам књига и преко 50 научних радова у области економије и равномерног развоја.

Власник међународне групе компаније „АБС Електро” са седиштем у Русији, коју чини седам компанија и научно-истраживачки институт ВНИИР и која запошљава више од три хиљаде људи, претежно младих инжењера. Ова група компанија бави се производњом електротехничке опреме и развојем напредних инжењерских решења за електроенергетику, бродоградњу, као и за гасну, нафтну, рударску и одбрамбену индустрију. „АБС Електро“ је лидер на тржишту Русије и ЗНД у развоју иновационих решења у области релејне заштите и аутоматизације. У Русији ”АБС Електро” има заједничку компанију са шведско-швајцарским гигантом у производњи електроенергетске опреме „АББ”. Такође, компанија „АБС Електро“ има и лиценциони споразум са немачким „Сименсом“, а сарађује и са највећим светским компанијама у области производње електроенергетске опреме као што су амерички „Џенерал Електрик“, француски „Алстом“ и многи други. Председник Фондације ”Свети Александар Невски” из Београда која је била носилац пројекта обнове меморијалног комплекса споменика Руски Некропољ на Новом Гробљу у Београду. Члан Управног одбора међународног Фонда Јединства православних народа на чијем челу је Патријарх Московски и целе Русије. Оснивач хуманитарне фондације „АБС Славјански“. Од оснивања фондација активно реализује програме за помоћ деци, израђује и спроводи пројекте у домену културе, науке и образовања, спорта и здравља уз учешће културих радника, народних колектива, бројних уметника, спортиста и новинара. Носилац више одликовања од којих су најзначајнија: **Орден Пријатељства**, за посебан допринос у развоју економских и друштвених веза Србије и Русије, **који додељује председник Руске Федерације;**

- **Медаља за хуманост** (Србија и Црна Гора) за изузетан допринос у хуманитарном раду и помоћ народу Косова и Метохије, **коју додељује председник Србије и Црне Горе**
- **Орден Светог Саве Другог Степена**, за обнову и јачање вере и Цркве у Србији, **који додељује Његова Светост Патријарх српски**;
- **Орден Светог Данила Московског**, за духовни препород Русије, **који додељује Патријарх Московски и целе Русије;**
- **Орден преподобног Сергеја Радоњешког**, за посебан допринос развоју односа и зближавању православних народа, **који додељује Патријарх Московски и целе Русије**;
- **Орден Преподобног Серафима Саровског**, за посебан допринос оживљавању манастира, цркава, храмова као и за црквено-друштвени активизам, **који додељује Патријарх Московски и целе Русије**;